

BÀSQUET ACB

El Girona vol ampliar Fontajau

El club, que camina cap a la sostenibilitat econòmica, preveu un augment de 500 espectadors

HOQUEI SOBRE PATINS WORLD SKATE GAMES

L'or a Novara en clau selvatana

Els germans Grau, fonamentals en el títol mundial

BÀSQUET LLIGA FEM.

Ygueravide parla de l'ambició de l'Spar Girona en la presentació

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

ZONA DE CONFORT

El Girona rep el Rayo Vallecano a Montilivi, on vol recuperar la seguretat i la convicció en el seu joc i així tornar al camí del triomf

19.00 h

Girona Rayo

MOVISTAR LA LIGA

BARÇA

Fi del dol

El Barça espera allargar la seva arrencada de lliga immaculada el dia del debut del porter Iñaki Peña, el substitut del lesionat Ter Stegen

21 h / Movistar LaLiga

Barça Getafe

Amb l'escalf de

NOU ESFORÇ • El Girona rep el Rayo Vallecano a Montilivi (19 h, M. LaLiga) en un partit que ha de servir per sumar de nou tres punts i redreçar una situació de dubtes en el joc **MONTILIVI** • Els de Michel intentaran recuperar les bones sensacions a casa, on habitualment són protagonistes i poden desenvolupar el seu joc amb més facilitat i convicció

Joel Sebastian
GIRONA

Sense temps per a lamentacions i, desgraciadament, tampoc per esmenar errors a còpia d'entrenaments de qualitat que ajudin la plantilla a connectar-se, el Girona rep a Montilivi la visita del Rayo Vallecano (19 h, Movistar LaLiga). El conjunt blanc-i-vermell vol trencar com sigui la sèrie de dues derrotes consecutives en la lliga –contra el Barça (1-4) i el València (2-0)–, més una tercera en el debut en la Champions League contra el PSG (1-0), per evitar així que els mals resultats l'empenyin a la part baixa de la taula i hagi de preocupar-se més del compte. El joc mostrat pels futbolistes preocupa fins a un cert punt el mateix Michel, que sap els mals del seu equip i intenta solucionar-los més a través de partits –i les corresponents patacades–, que no pas amb entrenaments. El de Vallecas necessitaria ara una pretemporada per acoblar al màxim les noves cares, però no la té, i per això no té més remei que fer rotacions per les exigències del calendari i intentar trobar la tecla adequada.

El Rayo Vallecano arriba a Montilivi en un bon moment i poc menys de tres dies després d'un esforç físic considerable per esgarrapar un bon empat contra l'Atlético a l'estadi de Vallecas, on hi ha disputat els seus dos últims partits –quatre punts de sis possibles–. L'equip dirigit per Iñigo Pérez ha recuperat l'essència del bloc que dirigit per Andoni Iraola –Pérez va ser el seu segon

1a divisió Jornada 7

Sevilla - Valladolid	2-1
València - Osasuna	0-0
Real Madrid - Alavés	3-2
Mallorca - Real Sociedad	1-0
Leganés - Athletic	0-2
Girona - Rayo Vallecano	avui, 19 h
Barça - Getafe	avui, 21 h
Espanyol - Vila-real	demà, 19 h
Las Palmas - Betis	demà, 19 h
Celta - Atlético	demà, 21 h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Barça	18	6	6	0	0	22	5
Madrid	17	7	5	2	0	16	5
Athletic	13	7	4	1	2	11	7
Atlético	12	6	3	3	0	10	3
Mallorca	11	7	3	2	2	6	5
Vila-real	11	6	3	2	1	12	13
Osasuna	11	7	3	2	2	8	11
Alavés	10	7	3	1	3	11	10
Celta	9	6	3	0	3	14	13
Rayo V.	8	6	2	2	2	8	7
Betis	8	6	2	2	2	6	6
Sevilla	8	7	2	2	3	7	9
Girona	7	6	2	1	3	8	10
Espanyol	7	6	2	1	3	6	9
Leganés	6	7	1	3	3	4	8
R. Sociedad	5	7	1	2	4	3	7
València	5	7	1	2	4	5	10
Valladolid	5	7	1	2	4	3	15
Getafe	4	6	0	4	2	3	5
Las Palmas	2	6	0	2	4	7	12

entrenador– va aconseguir permanències sense patiment en la màxima categoria. Amb un equip reconeixible i futbolistes que fa anys que juguen junts –Isi, Álvaro García, Trejo, Unai López, Valentín, Ciss, Nteka– amb l'aire nou de Ratiu, De Frutos, Embarba (segona etapa), el mediàtic James Rodríguez o l'ex Girona Gerard Gumbau –també l'ex Figueres i Olot Pep Chavarría–, els madrilenys han tornat a trobar el camí de la solidesa a Vallecas i de ser un conjunt incòmode a tots els estadis que visita. De moment, els de la franja han guanyat dos partits, els mateixos que han empatat i han perdut en sis jornades de la lliga.

TSYGANKOV

Montilivi
14.624 espectadors

19 h
Movistar LaLiga

Àrbitre: Martínez Munuera (col·legi valencià)/VAR: Trujillo Suárez (col·legi tinerfeny)

ISI PALAZÓN

Extrem
27 anys

3a temporada

4 partits en el curs 2024/25

1 gol

TÈCNIC: Michel Sánchez (4a temp.).
RESTA DE CONVOCATS: Pau López i Juan Carlos (p.s.), Jhon Solís, Danjuma, Stuari, Van de Beek, Francés, David López, Míchouy, Miovski, Portu, Juanpe i Asprilla (n'haurà de descartar un).
BAIXES: Jastin i Artero (lesionats).

TÈCNIC: Iñigo Pérez (2a temp.).
RESTA DE CONVOCATS: Cárdenas (p.s.), Ratiu, Trejo, Álvaro García, James Rodríguez, Gumbau, Pathé Ciss, Aridane, Nteka, Sergi Guardiola, Pedro Díaz, Pelayo, De Tomás i Montiel.
BAIXES: Pacha Espino i Diego Méndez (lesionats).

Davanter
30 anys

6a temporada

6 partits en el curs 2024/25

1 gol

Sense descans

El Rayo va acabar el seu últim matx diumenge a les 23 h, un xoc exigent contra l'Atlético (1-1)

El Girona haurà d'estar molt fi amb pilota per superar una pressió que enguany l'asfixia més que mai. La circulació dels gironins sol ser lenta i estèril i les pèrdues en zones compromeses permeten als rivals fer mal. Trobar la seguretat i la convicció en les passades i ser una mica més verticals –enguany només s'ha vist en el duel a casa contra l'Osasuna (4-0)– ajudarà la plantilla blanc-i-vermella a trobar la confiança que li falta. De moment, Montilivi ha vist el seu equip golejar –al conjunt navarrès– i ser golejat pel Barça (1-4) en tan sols els dos partits que han pogut veure els seus aficionats de ben a prop. A l'estadi, el Girona hi jugarà sis

Evitar-ho

El Girona no perd tres partits seguits en la lliga des de la jornada 6 a la 8 del curs 2022/23

dels propers vuit partits, que haurà d'afrontar avui i tot l'octubre –quatre de lliga i dos de Champions– i és aquí on ha d'arribar el confort del joc i dels resultats des de la tranquil·litat, i és que, el contrari només farà que es continuï comparant aquest equip amb el del curs passat i que el neguit augmenti si es torna a veure lluitant per sortir d'una part baixa que sempre inquieta.

Abans de tornar a pensar en la Champions, l'equip de Michel té el matx contra el Rayo Vallecano i el de diumenge contra el Celta per mirar de sumar el màxim de punts i tornar a iniciar un parèntesi amb tots els sentits posats a Europa. ■

Rival propici a primera divisió

El Girona tornarà a jugar contra el Rayo Vallecano, un dels equips que l'han perseguit en els últims anys a primera, a segona, amb una final de play-off perduda pels gironins amb la tornada precisament a Montilivi, i també en la copa, amb dues visites de l'equip madrileny al feu blanc-i-vermell en partit únic dels vuitens de final, l'últim el curs passat (3-1). A primera, els madrilenys

també han visitat Montilivi ja tres cops, amb resultats favorables als locals: dues victòries i un empat. En la campanya 2018/19, amb Eusebio a la banqueta, els gironins van superar 2-1 el Rayo amb un doblet de Portu en el primer temps que encarava el matx. En el curs del retorn, el 2022/23, el resultat va ser 2-2, i la temporada passada la victòria va ser per als de Michel (3-0).

Els habituals tornaran a l'onze

Després d'aplicar vuit canvis en el seu onze inicial a Mestalla respecte al que va sortir a competir a París en el debut a la Champions League, Michel Sánchez tornarà a confiar en els jugadors més habituals, els qui formen ara mateix un onze més tipus i ideal per al madrileny. Entre els futbolistes que estan donant mi-

llor rendiment perquè ja tenen assimilats els conceptes bàsics del tècnic, s'espera que David López, Miguel, Iván Martín, Tsygankov o Bryan Gil tinguin el seu lloc fix en l'onze, i que ballin peces com ara Arnau –que va fer un gran partit al Parc dels Prínceps–, Blind, Oriol Romeu, Yangel i Abel Ruiz com a referència.

els de casa

Michel Sánchez Entrenador del Girona

“Montilivi ens ha d'ajudar a tenir seguretat en el nostre joc”

Michel Sánchez continua treballant per fer que el seu equip mostri la millor versió possible i torni a meravellar amb el seu joc. Sense el to de preocupació de quan acaba un partit, amb les revolucions més altes, en la prèvia, el de Vallecas va tornar a fer autocrítica i va instar els seus jugadors, i ell mateix, a treballar encara més per solucionar els problemes de falta de velocitat en la circulació de pilota i verticalitat o agressivitat ben entesa en atac: “He dit als jugadors que és important que quan un company té la pilota necessitem situacions de suport, fer triangles, jugar sense tants tocs, ser capaços de mirar a dalt, situacions de gran intensitat en desmarcades, etc. És una màquina que ha de funcionar ja i necessito que els jugadors ho tinguin al cap; si no passa tot això que he dit, som un equip que va des de la passada, i així és complicat fer mal, superar la pressió rival, etc. Hem de fer servir menys tocs i que hi hagi canvi de ritme en els ju-

Michel, durant l'últim partit a l'estadi de Mestalla ■ EFE

Montilivi

“Necessitem la nostra gent. Sempre hem dit que junts som més forts”

gadors”, analitzava Michel, que espera que el factor Montilivi en el duel contra el Rayo i els propers que venen durant l'octubre ajudi l'equip: “Necessitem creixement i també la nostra gent. Sempre hem dit que junts som més

El Rayo

“El seu tècnic té una idea clara, són l'equip que més i millor pressiona de tota la lliga”

forts i millors. A casa hem de ser forts per agafar seguretat en el nostre joc, ara passem per alts i baixos i no volem que es converteixi en una rutina. Necessitem estabilitat i que l'equip agafi aviat la manera de jugar, de pressionar,

d'estar millor amb la pilota, i és que aquest és un problema greu. La gent espera que l'equip guanyi, espera l'equip de l'any passat, però no ho som, som un altre equip diferent.”

El tècnic de Vallecas tornarà a enfrontar-se a l'equip que porta al cor, on va néixer i créixer com a futbolista i com a persona: “És un partit especial que mai he gaudit del tot, i sempre serà així. És el club on he viscut, he crescut i la meua vida l'he passat a Vallecas. Però em toca fer les coses bé i guanyar, ja que l'equip necessita tenir la sensació que fa les coses bé”, comentava Michel, que lloava la feina d'Íñigo Pérez i les característiques del seu Rayo: “Són un equipàs en tots els sentits. Íñigo Pérez té una idea clara i és l'equip que més i millor pressiona de la lliga, ni l'Athletic arriba als seus números. Això vol dir que són complicats a l'hora de guanyar posicions d'atac i són el setè equip que menys ocasions de gol concedeix. Serà molt complicat”, sentenciava. ■

Íñigo Pérez, diumenge a Vallecas ■ EFE / KIKO HUESCA

Íñigo Pérez Entrenador del Rayo

“Haurem de fer un partit perfecte”

El tècnic del Rayo Vallecano també va atendre els mitjans ahir en la prèvia del Girona-Rayo. L'equip de Vallecas va empatar diumenge a casa contra l'Atlético de Madrid i l'entrenador pamplonès té clar que cal seguir aquest camí. “Va ser un partit molt complet. Creiem que hem d'imitar tot el que puguem de la primera part i la resistència de la segona. A més, Girona i l'Atlético de Madrid tenen un esquema de joc similar, així que podem aprofitar més d'una cosa.” El tècnic de l'equip de Vallecas va mostrar respecte cap a l'equip gironí actual i té clara la dificultat

del partit. “Tot i que han perdut efectius els veig en una línia ascendent clara. Tenen molts registres i haurem de fer un partit perfecte per puntar demà.” Pérez també té clar que, al Girona, li convé més que als seus controlar el partit però que ells també ho buscaran. “Dins de tot el caos que es pugui generar hem de buscar el control. No es poden estar 90-100 minuts només pressionant. Hem de tenir més registres i crec que últimament els estem tenint.” El tècnic ja podrà disposar d'Álvaro García i Gumbau, que diumenge no van poder ser-hi. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Tel.: 972 476 406

Av. Europa 50, 17300 BLANES
Tel.: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINA A

15

ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

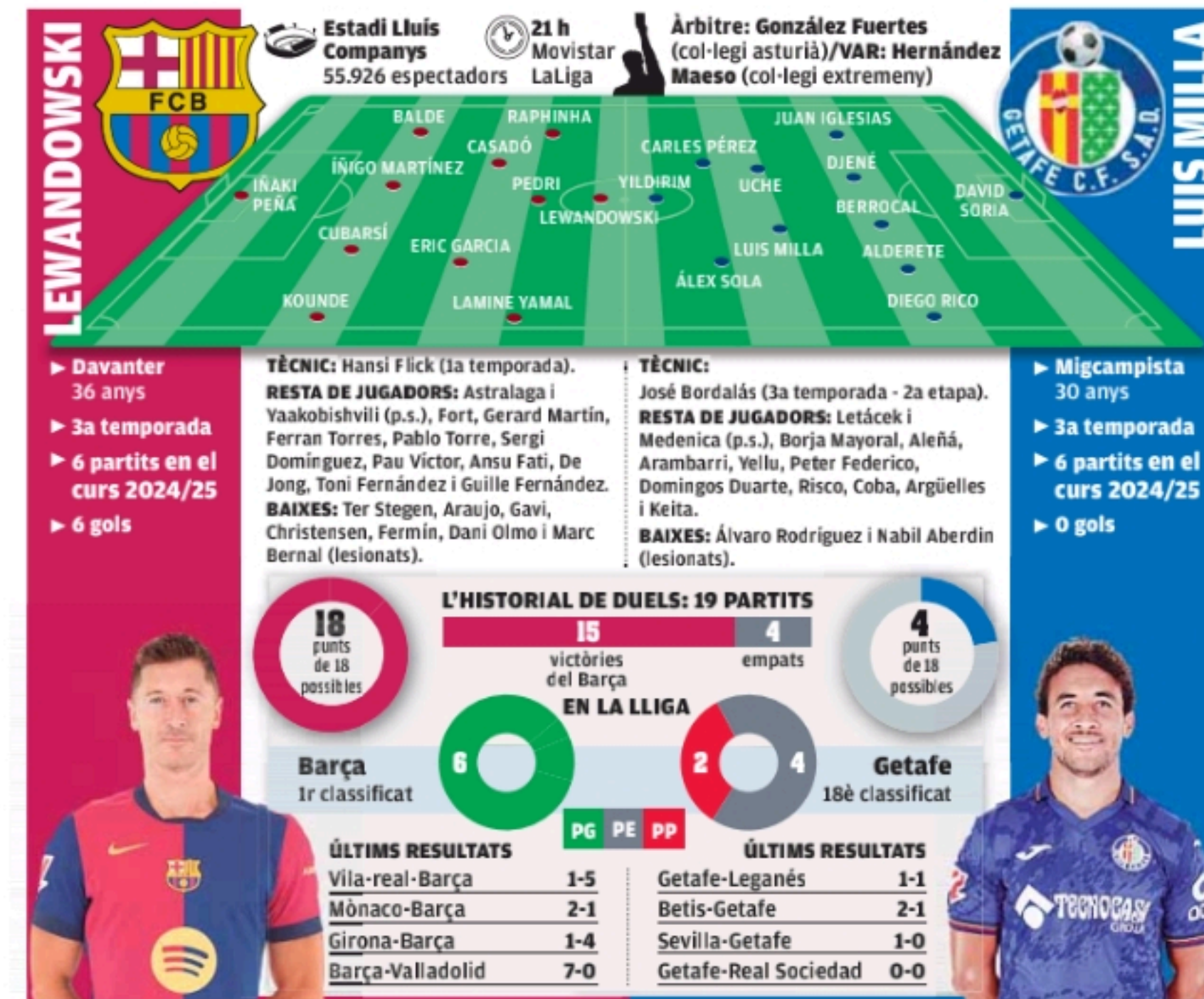
Iñaki Peña i deu més

LLIGA • Sense Marc-André Ter Stegen, el Barça, líder invicte, rep avui el Getafe al Lluís Companys amb l'aspiració de prolongar la dinàmica i el bon joc ofert fins ara en aquest inici de temporada **PORTERIA** • L'entitat blaugrana valora si fitxar un relleu per al porter lesionat, encara que, ara mateix, Iñaki Peña és el sentinella titular

C. González/ J. Sebastian
BARCELONA

Gairebé un mes després, 25 dies exactament, el Barça torna a jugar a casa, al Lluís Companys. L'última sensació que va deixar a l'estadi l'equip dirigit per Hansi Flick davant de l'afició va ser immillorable, amb una golejada (7-0) contra el Valladolid en la tercera jornada de lliga. Era finals d'agost, i des d'aleshores –amb el contratemps de l'estrena en la Champions League contra el Mónaco (2-1)– no s'ha aturat. En la lliga només guanya, acumula sis victòries en sis partits i juga, també, de meravella. Flick ha dotat d'identitat el grup, que pressiona alt i ataca molt, amb eficiència. I avui (21 h), amb l'aspiració de prolongar aquesta dinàmica, els barcelonistes reben el Getafe.

Els culers ho faran sense el seu capità i porter, Marc-André Ter Stegen, operat dilluns de la ruptura completa del tendó rotular del genoll dret que es va fer diumenge, en l'últim enfrontament, al feu del Vila-real (1-5). La lesió del sentinella el deixarà fora uns vuit mesos, és a dir tota la temporada, i en l'entitat blaugrana estan valorant si fitxar-ne un relleu. La decisió és a les mans de Deco i Flick, que estan debatent tot plegat. Hi ha tres opcions: una és quedar-se quiets i mirar a ca-

La dada

8

Lesionats té el Barça ara mateix: De Jong, Gavi, Araujo, Bernal, Fermín, Christensen, Dani Olmo i Ter Stegen

hauran d'estar minvats físicament perquè això passi, sobretot en el cas dels davanter, encesos tots tres i responsables, en bona part, de l'exuberància ofensiva que està palesant el conjunt blaugrana: Lewandowski, el pitxitxi del campionat, suma sis gols i dues assistències; Raphinha ha fet cinc gols i tres assistències, i Lamine Yamal acumula tres gols i cinc assistències.

Menys pròsper és el moment del rival dels culers, el Getafe. L'equip entrenat per José Bordalás, que sancionat no podrà asseure's a la banqueta, encara no ha aconseguit cap triomf en la lliga, en què ha empatat quatre partits, n'ha perdut dos i només ha marcat tres gols: és el segon conjunt del campionat que menys n'ha fet. Els madrilenys, amb una plantilla justa després d'un estiu en què han perdut peces importants i han fitxat poc, es presenten a Barcelona amb l'objectiu que l'enfrontament representi un punt d'inflexió. ■

sa, confiar en Iñaki Peña i els que pugen amb Ander Astralaga, Diego Kochen i Áron Yaakobishvili; l'altra és moure's ja i incorporar un porter que estigui lliure, sense equip, opció que el reglament de LaLiga permet, i l'última, esperar-se a la finestra de fitxatges d'hivern, que va del 2 de gener al 3 de febrer del

2025, i anar al mercat. De moment es tira per Iñaki Peña, el substitut de Ter Stegen. El porter, de 25 anys, assumeix el repte, després que el curs passat ja li toqués durant tres mesos –de novembre a febrer–, quan el número 1 blaugrana va lesionar-se a l'esquena. No li va anar bé al d'Alacant, que en 17

partits que va juga, va encaixar 32 gols, i ara té una nova oportunitat per rescabalar-se.

Serà, doncs, a l'alineació que tregui avui Flick, amb el handicap de vuit lesionats a la infermeria: Iñaki Peña i deu més. No s'entreveuen gaires rotacions; l'alemany ja en va fer a La Ceràmica. Tot i ai-

xò, hi ha cinc futbolistes que han jugat de titulars en els set enfrontaments oficials fins ara de la campanya –Jules Koundé, Iñigo Martínez, Raphinha, Robert Lewandowski i Lamine Yamal–, i tampoc seria estrany que algun d'ells comencés el matx davant dels azulones a la banqueta. Bàsics per al tècnic,

Hansi Flick Entrenador del Barça

“Iñaki ho està fent molt bé”

Carles González
BARCELONA

Serà aquest el primer partit que Hansi Flick encari sense el capità i porter, el seu compatriota Marc-André Ter Stegen. Una pèrdua important que serà pal·liada per Iñaki Peña. “Iñaki ho està fent molt bé”, va assegurar el preparador en la prèvia

del matx d'avui. “Tant en la pretemporada quan va jugar com en els entrenaments es mostra com un futbolista molt professional i s'entrena molt fort”, va continuar. “Per a un segon porter sempre és molt difícil estar en disposició de jugar. Confiam en ell”, va indicar Flick, abans de ser qüestionat sobre si el club fitxarà algun sentinella. “Hauré de

veure què fem. Ara mateix, no sentim pressió, estem còmodes amb Iñaki”, va explicar. “Hem de valorar les diferents opcions. Veurem com avancen els esdeveniments. Ho debatrem amb Deco, que té experiència i ha jugat amb jugadors de molt alt nivell, i veurem quina decisió prenem”, va cloure.

Flick també va parlar del partit d'aquest vespre. I va

tenir un parell de contratemps, en forma d'atacs de tos, que li van fer aturar la roda de premsa en dues ocasions, que es va reprendre ja a la segona sense problemes. “Perdoneu”, va dir al final de la conferència. “Cada duel és diferent i ens hem d'adaptar amb el pla de partit. Esperem executar-lo bé”, va indicar l'entrenador, que veu a l'equip que diri-

Hansi Flick, en la roda de premsa d'ahir ■ EFE

geix molt per arribar al seu sostre. “Hi ha moltes coses a millorar. Per tant, no hem arribat al final del projecte, sempre es pot fer millor. Ho estem fent bé. Pas a pas. Hi ha marge de millora”, va expressar el tècnic, content de l'ambient que envolta el grup. “Els entrenadors, el personal, el club en el seu conjunt, han contribuït a generar un entorn que afavoreix el jugador i que cadascú ofereixi el millor que té. És molt important que hi hagi una bona atmosfera. I la tenim”, va afegir. ■

1a divisió. L'equip blanc, que guanyava per 3-0 l'Alavés, es relaxa i veu perillar el triomf en els últims minuts de partit. Finalment aconseguix els tres punts i se situa a un del Barça

El Real Madrid juga amb foc i gairebé es crema

3 Real Madrid
2 Alavés

REAL MADRID: Courtois; Lucas Vázquez, Rüdiger, Militao (Valejo, 80'), Mendy; Bellingham, Tchouameni, Valverde (Modric, 69'); Vinicius (Fran García, 90'), Mbappé (Arda Güler, 80') i Rodrygo (Endrick, 69').

DEPORTIVO ALAVÉS: Sivera; Mourinho, Abqar (Guridi, 46'), Diarra, Manu Sánchez (Adrián Pica, 71'); Novoa, Benavidez, Antonio Blanco (Ander Guevara, 60'), Conechny; Luca Romero (Rebach, 60') i Vialibre (Kike García, 71').

GOLS: 1-0 (1') Lucas Vázquez. 2-0 (40') Mbappé. 3-0 (48') Rodrygo. 3-1 (85') Benavidez. 3-2 (86') Kike García.

ÀRBITRE: Muñiz Ruiz (col·legi gallec). **T.G.:** als locals Valverde, Vinicius, Endrick i Modric. **T.V.:** cap.

Carles González
BARCELONA

El Real Madrid continua sense convèncer. I és que no ha tingut el conjunt entreinat per Carlo Ancelotti un partit sense problemes en aquesta temporada. El d'ahir contra el Deportivo Alavés (3-2) sí que tenia tota la pinta de ser plàcid i de fet ho estava sent fins al minut 85, quan guanyava per 3-0. Però aleshores van arribar dues dianes seguides dels babazorros, que van fer inquietar l'equip blanc i el Santiago Bernabéu, que van acabar demanant l'hora. No obstant això, els madridistes, tot i jugar amb foc, no es van cremar i van lligar un altre triomf que els situa, amb un

A una de Lewy

Mbappé torna a marcar i acumula 5 dianes en 7 jornades de lliga disputades

partit més disputat, un punt per sota del Barça. Tornaran a ser quatre si el grup orientat per Hansi Flick s'imposa avui al Getafe.

Així, a l'equip blanc, li va tocar serrar les dents. I això que no ho semblava gens. El Real Madrid va encarrilar el matx en la primera part, en què els babazorros van oferir poca resistència amb dianes de Lucas Vázquez (1'), només de començar, i de Mbappé (40'), just abans del descans. L'atacant francès suma 5 dianes en set jornades de lliga. Rodrygo (48') en la represa va semblar que sentenciava un enfrontament que no havia de tenir gaire més història. Ancelotti va fer canvis: va treure Mbappé, Valverde, Militao i Rodrygo, i l'equip que dirigeix va relaxar-se. Els blancs van dedicar-se a fer passar els minuts i l'Alavés, en dues urpades seguides, de Benavidez (85') i Kike García (86'), va ficar de ple en el matx els de Luis García, que van acabar collant, però no van encertar. ■

BREUS

1a DIVISIÓ

Els horaris del Las Palmas-Girona i del clàssic, confirmats. La Lliga va anunciar ahir els horaris de l'onzena jornada de la primera divisió. El Girona visitarà el Las Palmas a l'estadi de Gran Canaria el dissabte 26 d'octubre a les 18.30 h. D'altra banda, aquell mateix dia, a les 21 h, es disputarà al Santiago Bernabéu el primer clàssic oficial del curs entre el Madrid i el Barça. ■

TERRITORIAL

Carles Mas penja les botes definitivament. El central banyolí Carles Mas, amb una gran trajectòria a l'Olot, però també havent vestit les samarretes del Girona i del Gavà, va anunciar que, després de quatre operacions al genoll dret, el seu cos ha dit prou i ha anunciat la seva retirada a través d'un fil a les xarxes socials en què ha agraït als seus clubs el tracte rebut. ■

Bàsquet. Lliga Endesa. El club assegura que la sostenibilitat econòmica s'apropa i preveu ampliar la capacitat del pavelló de Fontajau

Bàsquet Girona: fent passos cap a la viabilitat

Clara Julià
GIRONA

El Bàsquet Girona acaba de celebrar una dècada de vida i aquest dissabte arrenca el seu tercer any a l'ACB. El club va creixent, i amb ell creixen les necessitats i les expectatives, i és per això que hi ha una premissa que és inamovible: s'han de garantir els recursos. El mes de març passat el club es va convertir en societat anònima esportiva (SAE) i alhora va crear una fundació per separar el primer equip de la resta d'iniciatives que es duen a terme. Un dels objectius d'aquest moviment era mantenir la viabilitat de tots els projectes per separat i, alhora, que el primer equip fos econòmicament viable de manera independent.

Segons va avançar al seu moment el rotatiu *2playbook*, per dur a terme l'operació, el president del club, Marc Gasol, va ser l'únic subscriptor de les accions i va fer una injecció de 2,4 milions d'euros, aproximadament. I sembla que aquest

Marc Gasol, president del Bàsquet Girona ■ BÀSQUET GIRONA

primer pas cap a la viabilitat econòmica del primer equip cada vegada és més a prop. Ara, fonts del club assenyalen que actualment el 80% de la despesa del primer equip la suporten els ingressos generats pel mateix club, mentre que el 20% de capital restant l'aporta el president. En aquest sentit, el club canviarà l'estratègia en alguns eixos, com en el 3x3; fonts de l'entitat as-

seguren que es reduirà l'aposta per aquesta disciplina.

Més gent a Fontajau

Les mateixes fonts es mostren satisfetes amb la fidelització dels socis. De fet, segons dades del club, el 95% dels socis han renovat l'abonament. La demanda per anar a veure partits del primer equip és molt alta, tant que sorgeix la necessitat d'am-

pliar la capacitat del pavelló, una gesta que també permetria incrementar els ingressos. El club assegura que està treballant conjuntament amb l'Ajuntament de Girona per augmentar en uns 500 el nombre d'espectadors actual. Cal recordar que ara mateix hi ha un total de 4.200 abonats; amb una ampliació com aquesta el club vorejaria els cinc mil. ■

Bàsquet. Lliga Femenina. Ygueravide és ambiciosa en la presentació de la temporada

'Lluitar per títols, competir i il·lusionar l'afició'

Xavi Ballesteros
GIRONA

ibis budget
Girona Costa Brava
972 391 538
h6819-it@accor.com

L'Spar Girona va ser ahir a la seu d'Endesa un dels clubs presents en la presentació de la nova temporada, que començarà

aquesta dissabte a Alcantarilla (Múrcia) amb la disputa de la supercopa, en la qual, malauradament, no hi haurà les de Roberto Íñiguez i sí l'amfitrió Jais de l'extècnic gironí Bernat Canut, l'Avenida, el Casademont Saragossa i el València, vigent campió de la Lliga Femenina. A la presentació una de les més aclamades va ser la gironina Sandra Ygueravide, que va rebre el reconeixement de la FEB de mans de la seva presidenta, Eli-

Ygueravide ha estat una de les referents ■ FLICKR FEE

sa Aguilar, a les jugadores que van aconseguir la medalla olímpica a París en el 3x3. Pel que fa a la Lliga Femenina, Sandra Ygueravide va valorar el projecte gironí: "Estem arrencant. Hi ha hagut molts canvis, però el lema és tornar a competir, lluitar per títols, il·lu-

sionar l'aficionat. Volem demostrar que Girona ha de ser un equip que es baralli amb els millors." L'Spar Girona tornarà a jugar demà un nou amistós a Llanerès contra l'Estudiantes (19.30 h), en directe pel web de l'Ajuntament maresmenc. ■

Novara parla català

HOQUEI SOBRE PATINS • Per primer cop en els World Skate Games, els jocs mundials del patinatge, Espanya, amb 24 catalans i catalanes –amb dos lloretencs i dos gironins– dels 31 jugadors, es penja a Itàlia l'or en homes, dones i sub 19 masculí

Joan Martí
GIRONA

4rodes
100% Patinatge i Hoquei

Per primera vegada en la història de les quatre edicions dels World Skate Games, les seleccions espanyoles d'hoquei sobre patins, amb 24 catalans i catalanes dels 31 jugadors i dos dels tres tècnics, s'han penjat l'or en les tres competicions: l'absoluta masculina i la femenina, i la sub 19 masculina. A Nanjing 2017, els júnior van aconseguir la plata, el tècnic era Sergi Macià, l'ara entrenador de l'absoluta femenina, i no van completar la trilogia. A Barcelona 2019, l'equip masculí absolut va acabar tercer, i a San Juan 2019, res. Plata en el femení, cinquè lloc en l'absolut masculí i bronze en el júnior. Novara és terra catalana i l'hoquei del país es torna a reivindicar com el més potent del món amb la sinergia inestimable d'asturianes (Sara Rocas, Marta Piquero i Sara Lolo) i gallecs (María Sanjurjo, Ignacio Alabart, César Carballeira i el júnior Jacobo Copa), els altres grans focus de l'hoquei sobre patins a l'Estat, amb el Telecable Gijón i el Liceo d'estandards.

Or per al masculí

Només dos jugadors, Pau Bargalló i Nil Roca, són supervivents de l'equip que va guanyar el 2017 en la primera edició dels llavors anomenats World Roller Games. Barcelona va agafar el relleu el 2019, tot i que havia estat designada inicialment per al 2017. La idea d'uns jocs mundials que aglutinessin tots els esports de la roda petita va néixer de la federació catalana, concretament del seu president etern Ramon Basiana. El 2022 a San Juan (Argentina) els jocs es van rebatejar amb el nom de World Skate Games, que s'ha mantingut a Itàlia 2024. La selecció espanyola no guanyava el títol mundial des del 2017. D'una etapa de màxima

Els lloretencs Marc Grau -quart màxim goleador- i Carles Grau -porter heroi en la final-, a baix, els gironins Oriol Barrot (Girona) i Biel Nadal (Barça Atlètic) ■ RFEF / DAVID VALIENTE

Les medalles catalanes en els World Skate Games

11

a Nanjing 2017: 3 d'or, 7 de plata i 1 de bronze de les 24 de la federació espanyola, o sigui un 45%

22

a Barcelona 2019: 8 d'or, 5 de plata i 9 de bronze. La delegació espanyola es va penjar 33 medalles

17

a San Juan 2022: 5 d'or, 5 de plata i 7 de bronze. Espanya va aconseguir 40 medalles

19

a Itàlia 2024: 9 d'or, 2 de plata i 8 de bronze. Espanya ha atresorat 49 medalles

esplendor amb victòries el 2005, 2007, 2009, 2011, 2013 i 2017 es va passar a un bronze a Barcelona 2019 i un cinquè lloc fatídic a San Juan 2022, on es va acabar de confirmar un nou escenari, amb cinc seleccions mundials potents amb l'entrada en escena de la França dels germans Di Benedetto, que cada vegada van sumant més jugadors de qualitat a la cau-

sa, com per exemple el jove de l'Igualada Marc Rouzé. Un empat en el debut contra França i cinc victòries confirmen el divuitè títol i el retorn del domini, si més no puntual, en el comiat del tècnic de Sant Pere de Riudebitlles Guillem Cabestany. "El títol és la recompensa al gran treball dels jugadors. Això és esport, i el premi no sempre arriba", reflexionava

el tècnic, que considerava que no s'ho havien de creure massa, però que admetia que estarien uns dies en un núvol. Cabestany, que amplia el seu currículum, iniciat amb títols increïbles al Vendrell que li van obrir la porta de l'*star-system* dels entrenadors, no amagava que la segona part contra l'Argentina va ser un suplici i que els seus homes van haver de serrar

les dents i defensar-se "per evitar que entrés la pilota". Espanya va ser superior en el primer temps, però en el segon es va haver d'arromangar. Marc Grau ha estat el màxim goleador del conjunt estatal, amb 8 gols; el seu germà Carles Grau va ser l'heroi de la final, i Pau Bargalló, el millor jugador del mundial. La resta de catalans de l'equip són: Càndid Ba-

El protagonista

"Tret de França, hem guanyat totes les seleccions que aspiraven al títol, com l'Argentina, Portugal i Itàlia, i això té molt de mèrit"

"Hem tingut ambició des del primer dia i tothom sabia el seu rol. Aquests dos aspectes han estat la clau del títol aconseguit"

"La meua carrera és millor del que havia somiat. He après de les finals perdudes i vaig arribar al mundial en un estat de forma increïble"

"He perdut finals importants i d'això n'he après. Amb el pas dels anys saps què fer per arribar al cent per cent a aquests tornejos"

"Ara mateix estic recollint els fruits de les sis setmanes de preparació i, de fet, de la feina de tota la temporada"

Carles Grau
PORTER DE LA SEL. ESPANYOLA

llart, Martí Casas, Sergi Aragonès i Ivan Morales. Els germans lloretencs Carles i Marc Grau, que també comparteixen vestidor al Barça, per tant, han estat peces fonamentals. "Tret de França, hem guanyat totes les seleccions que aspiraven al títol, com l'Argentina, Portugal i Itàlia, i això té molt de mèrit", assenyala el porter Carles. I atribueix l'èxit a dos factors fonamentals: "Hem tingut ambició des del primer dia i tothom sabia el seu rol. Aquests dos aspectes han estat la clau del títol aconseguit."

El femení

Amb un equip dirigit pel tècnic català Sergi Macià i en el qual hi havia set jugadores del país –Anna Ferrer, Laura Vicente, Aina Florenza, Anna Casarramona, Mariona Colomer, Victòria Porta i Aimée Blackman–, tres asturianes i una gallega, Espanya va consumir la revenja en una semifinal contra l'Argentina que va ser la veritable final (1-4). El duel pel títol contra Portugal (2-0) va ser còmode. Cinc triomfs i un empat avalen la qualitat del conjunt de Macià. Aina Florenza i Sara Rocas, totes dues amb 8 gols, són les pitxitxis del mundial. Espanya va perdre la final del 2022 contra l'Argentina però s'ha endut quatre dels cinc últims títols i n'atresora vuit.

La cirereta

La cirereta del pastís de l'hoquei estatal és la victòria de l'equip sub 19. Això sí, en una final polèmica contra Portugal per culpa d'un error clamorós dels col·legiats, que no van veure un gol clar lusità. La bola es va escolar per la xarxa i va tornar a la pista; les imatges en donen fe. Per això abans, ja fa molts anys, hi havia jutges de gol. Sigui com vulgui, els vencedors van ser nou jugadors catalans –Martí Pallejà, Oriol Barrot, Biel Nadal, Pau Andreu, Miquel Escala, Àlex Ortigosa, Carles Casas, Quim Gabarró i Biel Llanes–, que van completar un gran campionat. ■

70%

D'ABANDONAMENT DE
L'ESPORT EN NOIES
EN ARRIBAR A
L'ADOLESCÈNCIA

Descobreix l'estudi pioner impulsat per Esportcat, en el qual s'analitzen les causes de l'abandonament esportiu entre les noies adolescents a Catalunya i les solucions innovadores que es proposen. Aquest informe dona veu a les noies i facilita una guia per desenvolupar polítiques esportives ajustades a aquesta realitat.

I és que, del 2021 al 2023, les llicències femenines a Catalunya han augmentat un 20%. Uneix-te a l'esport, no l'abandonis!

SOC
necessari

Des de la banqueteta

Anna Puig Cantarero

Lluny del mínim

Tampoc es podia esperar un equip que anés fi com una seda, tenint en compte el gran nombre de peces que cal encaixar en el nou projecte. Però el test que ha suposat la Lliga Catalana posa en evidència que l'Uni encara és lluny del mínim exigible. En la final contra el Sedis, les gironines van ser incapaces de tallar un 22-0 en contra en el tercer quart. Una situació preocupant perquè no tan sols no es van saber trobar els recursos ofensius necessaris per fer-hi front, sinó perquè, a més, i encara més greu, tampoc van aparèixer els defensius per tallar-ho. Tenint en compte que el rival representa el nivell mitjà que es trobaran al llarg d'aquesta temporada, caldrà pedalar molt per intentar competir contra els grans equips estatals i europeus, que és el que se li suposa a l'Uni. Sense oblidar, però, que això tot just acaba de començar i que s'està esperant l'arribada de les que se suposa que han de ser les referents d'aquesta plantilla –Maya Caldwell i Natasha Mack, les dues competint encara a la WNBA–. Amb el perill que això suposa, també. Aquest desencant entre l'inici de les competicions europees amb la finalització de la lliga americana s'ha convertit en un contratemps important. No només per a l'Uni, però en aquest cas es fa molt palès. Les gironines enceten un projecte quasi de zero i els eixos en què ha de pivotar no hi són. La pretemporada arrenca coixa i quan la competició ja està en marxa cal introduir les noves incorporacions en un temps rècord, sense quasi adaptació. I ja tenim experiències passades en què no totes les jugadores són capaces d'assumir aquest procés, sigui per motius esportius, sigui per altres d'intangibles.

Tornant, però, a la Lliga Catalana del cap de setmana passat, ja es poden extreure algunes conclusions. Lundquist i Hristova ja han confirmat que tenen molts punts a les mans, però ara mateix estan massa soles. D'altra banda, l'equip ha demostrat les virtuts que pot tenir un joc coral i les mancances que suposa no disposar d'un lideratge potent. Especialment en els moments complicats, en què calen jugadores decisives. A més, el joc de cinc obertes que està potenciant Roberto Íñiguez, buscant els espais per al 2x2 o l'1x1, necessita un equilibri amb situacions de joc interior. Es busquen les superioritats en moments puntuals però es troba a faltar, en aquests moments, una pivot potent que jugui a prop de la cistella –em fa l'efecte que enyorarem molt Marianna Tolo–. El bàsquet mo-

Hristova, en una acció de la final ■ DAVID SUBIRANA

dern ens porta cap aquí, és clar, però els veterans d'aquest esport enyorem –segurament amb una melancolia caducada– aquell ball de peus d'esquena a la cistella que en molts casos era d'una plasticitat tècnica indescriptible. Finalment, defensivament falta apujar el nivell d'intensitat. Diversos graus. I aquesta sí que ha de ser una virtut imprescindible. No es pot ser només correcte en aquest aspecte. S'ha d'aspirar a excel·lir. Tot plegat, però, acaba formant part d'una anàlisi molt matiner. L'arribada de Caldwell i Mack ho poden capgirar tot com un mitjó. O no. Aquesta és la incertesa. Una situació incontrolable per a l'Uni i per a tants clubs que veuen afectats de manera important l'inici i el final de la temporada si aposten per incorporar jugadores mínimament referents a la WNBA. Una posta, d'altra banda, irrenunciable que ho converteix en un peix que es mossega la cua. Per tant, toca apel·lar al karma que ja comença a ser habitual en cada pretemporada: no es tracta de com es comença, sinó de com s'acaba.

OPINIÓ

Girona 'de piel'

de sobte, Gazzaniga, que havia estat heroi amb dues aturades brutals i havia jugat amb els peus amb sang freda en accions taquicàrdiques quan el PSG pressionava de valent, es va empassar la pilota en el minut 90 encara no se sap com. Mala sort. Mala nit per al porter, que no devia poder dormir. "Els errors es perdonen", proclamava Michel al final del partit. El mïster sempre té la paraula justa. Recordava que el que és innegociable és l'actitud i es mostrava orgullós dels seus homes. I tant! Catalunya, en certa manera, era del Girona o mig del Girona, si més no. Era inevitable sentir-se identificat amb la causa, amb la seva afició, que no va fallar, i esborronar-se pel somni gironí del debut a la Champions en un estadi i contra un rival majestuós que torna a aspirar al títol amb molt fons d'armari. De l'emoció dels minuts previs i la sacada inicial es va passar a una pressió asfixiant per part del PSG que va fer témer el pitjor. El Girona volia sortir amb la pilota jugada seguint els seus principis fundacionals, però no hi havia manera. El fantasma del dia del Barça planava pel Parc dels Prínceps. A poc a poc, es va espolsar la pressió i va trenar jugades amb criteri. El PSG de Luis Enrique, malgrat no tenir Mbappé, continua sent un transatlàntic, amb versatilitat de canvis i figures mundials i amb Dembélé d'home més perillós –no el canvi, mai de la vida, per Lamine Yamal– i el Girona, tot i que cinc dies abans havia rebut un correctiu i que encara està acoblant els nous, va capejar el temporal i va ser fidel al seu estil, que, davant d'un monstre, ja és molt.

Joan Martí

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel. 972 186 400.

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-690-2014

Amb el suport:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.

DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.

DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ

LA CAMPANYA DE L'FCF PROMOU LA BONA CONDUCTA DEL PÚBLIC A LES GRADES

